

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 6CoCsp/1/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3719201772
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:3719201772.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobcu A., proti žalovanej K., o zaplatenie 305,47 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 25. augusta 2020, č.k. 13Csp/55/2019-139, takto

rozhodol:

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

Žalobca **m á** voči žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 305,47 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 119,07 eur od 22.09.2016 do zaplatenia, 5,00 % ročne zo sumy 137,85 eur od 22.10.2016 do zaplatenia a 5,00 % ročne zo sumy 48,55 eur od 22.11.2016 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania je žalovaná povinná zaplatiť žalobcovi do troch dní od právoplatnosti uznesenia o výške trov konania, ktoré po právoplatnosti rozhodnutia vydá súdny úradník. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 44 ods. 1, § 43 ods. 1 písm. a/, ods. 12 písm. b/, ods. 13 zák. č. 351/2011 Z.z., § 52 ods. 1 - 4, § 491 ods. 1, § 517 ods. 1, 2, § 524 ods. 1, 2, § 526 ods. 1, 2 Obč. zákonníka, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, 2 CSP. Z výsledkov vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalovaná uzatvorila s právnym predchodcom žalobcu, spoločnosťou R., v zmysle § 44 zákona č. 351/2011 Z.z. o elektronických komunikáciách Zmluvu o poskytovaní verejných služieb, na základe ktorej sa právny predchodcu žalobcu zaviazal poskytovať žalovanej telekomunikačné služby v dohodnutom rozsahu a žalovaná ako užívateľ sa zaviazala platiť cenu za poskytnuté služby podľa platného cenníka právneho predchodcu žalobcu. Pretože žalovaná svoj zmluvný záväzok riadne a včas platiť za poskytnuté služby porušila, je jej povinnosťou zaplatiť žalobcovi, ktorý je na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 09.04.2018 uzatvorenej so spoločnosťou R., aktívne legitimovaný na podanie žaloby, cenu za poskytnuté služby vo výške 305,47 eur, ktorú cenu mal súd prvej inštancie za preukázanú z predložených faktúr. Konštatoval, že keďže žalovaná nezaplatila svoj dlh riadne a včas, dostala sa do omeškania, na základe čoho vznikol v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., žalobcovi nárok na úrok z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa nasledujúceho po splatnosti jednotlivých faktúr, až do zaplatenia. Keďže žalobca mal vo veci plný úspech, súd prvej inštancie mu v zmysle § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku v spojení s § 262 ods. 1 Civilného sporového poriadku priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, t.j. 100 % a o ktorej výške trov rozhodne súd po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.

2. Proti rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaná. Navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Dôvodila, že dňa 24.08.2020 doručila súdu prvej inštancie žiadosť o odročenie pojednávania, ktoré sa malo konať dňa 25.08.2020, z dôvodu zahraničnej rekreácie, D. - B., ktorú mala zaplatenú od januára 2020, avšak pandemická komisia v týždni od 17. - 23.08.2020 niekoľkokrát menila stanovisko ohľadne vycestovania do D.. Konečné stanovisko bolo prijaté dňa 21.08.2020 (piatok) a teda žiadosť o odročenie doručila v pondelok 24.08.2020 a rekreáciu absolvovala. Súdu prvej inštancie vytýkala, že jej žiadosť posúdil ako nedôvodnú s odôvodnením, že mala dostatok času od 31.07.2020, kedy prevzala predvolanie na pojednávanie. Mala za to, že súd prvej inštancie posudzoval jej žiadosť o odročenie vecne, absolútne neposudzoval výnimočnosť týždňa od 17. - 23.08.2020, v ktorom sa D. denne menilo na pandemickej mape Európy a ona do posledného dňa nevedela, či rekreáciu absolvuje. Mala za to, že túto ojedinelú a výnimočnú situáciu mal posudzovať aj súd. Ďalej dôvodila, že žalobca nepredložil žiaden dôkaz o skutočnosti, že si žalovaná Zmluvu o postúpení pohľadávok z 09.04.2018 prevzala, alebo že sa táto zásielka dostala aspoň do jej dispozície.

3. Žalobca v písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol potvrdenie napadnutého rozsudku. Vyslovil názor, že žalovaná v podanom odvolaní neuviedla skutočnosti, ani nepredložila dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy. Pokiaľ žalovaná v podanom odvolaní namieta nesprávny postup súdu, ktorý jej žiadosť o odročenie pojednávania posúdil ako nedôvodnú, žalobca sa plne stotožnil s názorom prvej inštancie. Uviedol, že zo slov žalovanej vyplýva, že o svojej rekreácii vedela od januára 2020. Odo dňa doručenia predvolania na pojednávanie mala dostatok času na informovanie súdu o tejto skutočnosti. Taktiež mala dostatok času si pre prípad svojej absencie na pojednávanie zabezpečiť zástupcu, aby tak nespôsobovala zbytočné priesťahy v konaní. Mal za to, že právny predchodca žalobcu postúpil pohľadávku spolu s príslušenstvom v súlade so zákonným ustanovením § 524 ods. 1, 2 Obč. zákonníka na žalobcu a zároveň si splnil svoju povinnosť v zmysle citovaného zákonného ustanovenia a bez zbytočného odkladu po postúpení predmetnej pohľadávky oznámil toto postúpenie žalovanej v zmysle bodu 17 Oznamovanie č.l. 17.4 VP na poslednú známu adresu žalovanej, čo bolo preukázané z poštového podacieho hárku č. EPH XXXXXXXXXX zo dňa 27.04.2018. Žalobca doručoval oznámenie o postúpení pohľadávky na adresu žalovanej, na ktorej si preberá i súdne písomnosti. Žalovaná sa tiež mohla v zmysle ust. § 526 ods. 1 Obč. zákonníka, dokiaľ jej nebolo postúpenie pohľadávky oznámené, alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky žalovanej nepreukázal, zbaviť záväzku plnením postupcovi, t.j. spoločnosti R., čo však žalovaná neurobila. Zároveň poukazyval na to, že neskoršia súdna prax sa čiastočne odklonila od názoru uvedeného v rozhodnutí NS SR sp. zn. 40 Obo 210/2001 v tom zmysle, že dlžník je oprávnený domáhať sa skúmania platnosti postúpenia, ak zmluva o postúpení pohľadávok bola uzavretá v rozpore so zákonom, kedy nie je rozhodujúce, či mu postúpenie oznámil postupca alebo preukázal postupník (rozsudok NS SR sp. zn. 2Obo 49/2008 zo dňa 14.05.2008, ale najmä rozsudok sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.01.2009). Túto súdnu prax potvrdil aj Ústavný súd v uznesení sp. zn. IV. ÚS 337/2012 zo dňa 03.07.2012.

4. Ďalšie vyjadrenia podané neboli.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolaní preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1 CSP bez nariadenia pojednávania odvolacieho súdu podľa § 385 ods. 1 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdiť.

6. Žalovaná vo svojom odvolaní nešpecifikovala odvolacie dôvody, avšak z obsahu jej odvolania vyplýva, že tieto spočívajú v tom, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súdu prvej inštancie vytýkala nesprávne právne a skutkové závery (odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. b/, f/ a h/ CSP).

7. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b/ CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavno-právneho rámca a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné

konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

8. Podstata práva na spravodlivý súdny proces tak je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využiť všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov SR. Za porušenie práva na spravodlivý proces možno považovať taký postup súdu, ktorým sa znemožnila, odňala alebo sťažila realizácia tých procesných práv, ktoré účastníkovi súdneho konania procesné predpisy priznávajú za účelom zabezpečenia spravodlivej ochrany jeho práv a právom chránených záujmov, čím bola zmarená možnosť jeho aktívnej účasti na konaní. Pod pojmom nesprávny procesný postup súdu je potrebné rozumieť taký postup súdu v konaní, ktorý je v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi. Z práva na spravodlivý proces totiž vyplýva povinnosť súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a návrhmi na vykonanie dôkazov.

9. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou prekladaným výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov a rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

10. Z obsahu spisu vyplýva, že predvolanie na pojednávanie nariadené súdom prvej inštancie na deň 25.08.2020 o 14:30 hod. bolo doručené žalovanej dňa 31.07.2020, teda v dostatočnom časovom predstihu (25 dní pred termínom pojednávania). Žalovaná požiadala o odročenie pojednávania dňa 24.08.2020 (t.j. 1 deň pred nariadeným termínom pojednávania) z dôvodu zahraničnej rekreácie, ktorú si rezervovala v novembri 2019 a uhradila ju 18.02.2020. Súd prvej inštancie jej žiadosti nevyhovel, ktorú skutočnosť jej oznámil ešte dňa 24.08.2020, pričom jej oznámil, že jej žiadosť o odročenie pojednávania prišla deň pred vytyčeným termínom pojednávania, pričom predvolanie na pojednávanie obdržala dňa 31.07.2020, čo je dostatočná doba na to, aby si zabezpečila právneho zástupcu, prípadne sa riadne ospravedlnila (doložila doklady preukazujúce, že už vo februári zaplatila dovolenku) s tým, že ospravedlnenie považuje za nedôvodné. Zároveň bola upozornená, že strana, ktorá navrhuje odročenie pojednávania, má oznámiť súdu dôvod bezodkladne po tom, čo sa o ňom dozvedela. Pokiaľ píše, že o dovolenke vedela od februára 2020 a predvolanie zo súdu prevzala 31.07.2020, mala dostatočný čas na to, aby sa riadne ospravedlnila a nespôsobilá tak zbytočné prietahy v konaní.

11. Odvolací súd uvádza, že argumenty, ktoré žalovaná použila na odôvodnenie prípustnosti odvolania, nepovažuje za náležité. Obsahom základného práva na verejné prerokovanie vecí v prítomnosti účastníka konania a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým dôkazom, nie je povinnosť súdu vyhovieť akejkolvek jeho žiadosti na odročenie pojednávania. Posúdenie opodstatnenosti „dôležitého dôvodu“ (§ 183 ods. 1 CSP) v každom konkrétnom prípade patrí výlučne do právomoci konajúceho súdu.

12. V danej veci je nesporné, že žalovaná sa na prvý termín pojednávania vytyčený na deň 20.11.2019 dostavila, k podanej žalobe sa vyjadrila. Na termín pojednávania dňa 25.08.2020 sa nedostavila, predvolanie prevzala dňa 31.07.2020, svoju neúčast' ospravedlnila až dňa 24.08.2020, t.j. 1 deň pred nariadeným termínom pojednávania, pričom dôvodila, že od januára 2020 má zaplatenú dovolenku (relevantný dôkaz súdu nepredložila). Ak súd skúma, či strana sporu žiada o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu, môže vychádzať len zo skutočností, ktoré sú mu známe v čase jeho rozhodovania o tejto žiadosti. Žiadosť o odročenie pojednávania je podložená „dôležitým dôvodom“ vtedy, ak strana sporu tvrdí také skutočnosti, ktoré sú vzhľadom k svojej povahe spôsobilé jej neúčast' na pojednávaní súdu ospravedlniť. V danej veci aj podľa názoru odvolacieho súdu je podstatné, kedy sa žalovaná o dôvode, ktorý jej bráni v účasti na pojednávaní, dozvedela. Iba na základe konkrétnych okolností môže súd ustáliť, či žiada o odročenie pojednávania z dôležitého dôvodu v zmysle § 183 ods. 1 CSP. Žalovanej v deň doručenia predvolania 31.07.2020 na pojednávanie, ktoré sa malo konať až dňa 25.08.2020, už bol známy termín dôvodu jej neúčasti (vzhľadom na zaplatenú dovolenku podľa jej tvrdenia od januára 2020) a preto žalovaná mala dostatok času na to, aby túto skutočnosť oznámila súdu, svoju neúčast' ospravedlnila, resp. si zvolila právne zastúpenie, a to bez ohľadu na vývoj pandemickej situácie. Skutočnosť, že žalovaná sa rozhodla na pojednávaní nezúčastniť bolo jej slobodné rozhodnutie, avšak musela si byť vedomá, že tým sa vzdáva možnosti reagovať na ďalší vývoj procesnej situácie, ktorý

nastane na pojednávaní vrátane možnosti reagovať na prípadné tvrdenia žalobcu. Tvrdenú prekážku v účasti na nariadenom pojednávaní žalovaná včas nepreukázala, a preto, vychádzajúc z vyššie konštatovaného, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvej inštancie vo veci neporušil žiadne procesné práva strany sporu, ktoré by mali za následok porušenie práva na spravodlivé konanie.

13. V ďalšej časti z podaného odvolania možno vyvodit', že žalovaná namietala aj nesprávne skutkové a právne závery.

14. Podstata odvolacieho dôvodu vyplývajúceho z ust. § 365 ods. 1 písm. f/ CSP (súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam) spočíva v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania, dôsledkom čoho je, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplynuli, alebo neboli účastníkmi prednesené, prípadne neprihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, alebo vyplynuli z prednesov účastníkov. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov s osobitným zreteľom na závažnosť, zákonnosť a pravdivosť získaných poznatkov.

15. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

16. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP. K odvolacím námietkam žalovanej iba dodáva:

17. Pokiaľ žalovaná namietala zistenia súdu prvej inštancie, že sa oznámenie o postúpení pohľadávky nedostalo do sféry dispozície žalovanej, odvolací súd sa s námietkou žalovanej nestotožnil a plne súhlasí s odôvodnením súdu prvej inštancie. Zmluva o postúpení predmetnej pohľadávky bola platná (nakoniec jej neplatnosť žalovaná nenamietala), tzn., že nový veriteľ (postupník) nadobudol platne postúpenú pohľadávku a zároveň sa stal aktívne legitimovaným na podanie žaloby o vymoženie pohľadávky. Skutočnosť, či oznámenie o postúpení pohľadávky bolo žalovanej doručené právnym predchodcom žalobcu, nemá akýkoľvek vplyv na aktívnu legitimáciu žalobcu. Podľa § 526 ods. 1 Obč. zákonníka, postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi, alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Z uvedeného ustanovenia je zrejmé, že dôsledkom nepreukázania postúpenia pohľadávky je iba skutočnosť, že dlžník môže plniť pôvodnému veriteľovi. Navyše žalobca v konaní preukázal, že žalovanej bolo doručované oznámenie o postúpení pohľadávok zo dňa 26.04.2018 právnym predchodcom žalobcu, ktorý toto oznámenie podal na poštovú prepravu dňa 27.04.2018, o čom svedčí poštový podací hárok č. EPH XXXXXXXXXX zo dňa 27.04.2018. Oznámenie o postúpení pohľadávky, ako aj iné listiny boli žalovanej doručované na adresu, na ktorej si súdne písomnosti preberala. Žalovaná ani netvrdila, že by sa v čase doručovania zásielky v mieste bydliska nezdržiavala.

18. Z týchto dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

19. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že úspešnému žalobcovi priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania, nakoľko bol v odvolacom konaní v celom rozsahu úspešný. V zmysle § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku odvolacieho súdu.

20. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).